

1855 Ιανουαρίου 10. Ἑλένης Πέτρου Παπασσαούλ Ἑλληνίδος Φιλιππουπολίτιδος. Ἡ χρηματικὴ τῆς περιουσίας εἰς ὁμολογίας 17.000. Ἐν τῷ ναφ/φυλάσσεται ὡς κειμήλιον ἐπίχρυσον ἀργυροῦν ἅγιον ποτήριον, φέρον χρονολογίαν ΑΩΛΑ (1834) καὶ εἰς τὴν βάσιν χαραγμένην ἐπιγραφὴν:

Ἐπιστάσις τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ Ἡγουμένου τῆς αὐτῆς Μονῆς (τῆς Δαδιᾶς, ἐννοεῖται) Βενεδίκτου ἐκ τῆς πόλεως Σουφλίου συνδρομῇ καὶ δαπάνῃ τῶν εὐσεβῶν τῆς χώρας ταύτης.

Περὶ τοῦ Βενεδίκτου τούτου, ὅστις ἐχορημάτισε κατὰ τὸ ἔτος 1834 ἡγούμενος τῆς Μονῆς Δαδιᾶς, ἔχομεν γράψαι εἰς προηγούμενον τόμον τῶν «Θρακικῶν».

Ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1834 ἡ φέρουσα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἐκκλησία, ὡς φαίνεται, τῆς τραγικῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ καταστάσεως, καθ' ἣν ἔπασχε πρὸ πάντων ἡ στρατευομένη καὶ δεινῶς χεимаζομένη ἐκκλησία.

Κατόπιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1834, καθ' ἣν ἀκριβῶς ἐποχὴν ἡγούμενος τῆς παρακειμένης Μονῆς Δαδιᾶς ἦτο ὁ λόγιος ἀρχιμανδρίτης Βενέδικτος, ἀρχίζει πάλιν τακτικῶς ἀνά πᾶσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πενταετίαν ἡγεσίαν αὐτῆς ἐκκλησίας.

1855 Μαΐου 1. Ἀρχιμανδρίτου Βενεδίκτου ἱερομονάχου ἐκ Σοφολίου, ταξειδιώτου Ἰβηρίτου. Ἡ χρηματικὴ τῆς περιουσίας γρ. 4.030 διατίθεται εἰς ἱερεῖς, μοναστήρια καὶ ἀδελφοὺς-ἀδελφὰς καὶ εἰς τὴν κηδερίαν του· ἡ βιβλιοθήκη του εἰς τὴν Ἑλλ. σχολὴν Στενιμάχου, τὰ ἄμφιά του εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς πατρίδος του, εἰς τὴν μονὴν Ἰβήρων διάφορα λείψανα ἁγίων καὶ ἀργυροῦς σταυρός, τὸ ἐν Στενιμάχῳ ἀμπέλιόν του, φορέματα, ἐπιπλά, σκεύη καὶ ὅ,τι ἄλλο τῇ Ἀθανασίᾳ Δημητρίου ἐξ Αἴνου ἐπὶ 16 ἔτη ἀμίσθως ὑπηρετησάση καὶ γηροκομησάση αὐτόν. Ἐπετα κατάλογος τῶν κτημάτων καὶ λοιπῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν. «Ὁ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλὸς ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐν ἱερομονάχοις Βενέδικτος ἀναγνοὺς τὴν διαθήκην καὶ ἀρέσας πάντα τὰ γεγραμμένα ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ καὶ σφραγίδι καὶ ἰσχύειν αὐτὴν κελεύω καὶ βούλομαι». Ἐπίτροποι 3, Μάρτυρες 5 κληρικοὶ καὶ λαϊκοί⁶).

1) Κώδικος, σελ. 104.—2) Αὐτόθι, σελ. 126—127.—3) Αὐτόθι, σελ. 132—133.—4) Αὐτόθι, σελ. 137—138 καὶ 285—286.—5) Αὐτόθι σελ. 140—141 καὶ 184—185.—6) Αὐτόθι, σελ. 146—147. Ὁ ἀρχιμανδρίτης διέμεινεν ἐν τῷ μετοχιῷ τῆς μονῆς Ἰβήρων ἐν Στενιμάχῳ: Τὸ Σοφολίον ὑποθέτω ὅτι εἶναι τὸ ἐν τῇ

τῆς Μονῆς
Κορυμφιάδης
Κ. Γ. Κορυμφιάδης
Αδ. τ. 37
1940. 219
- 221

Κορυμφιάδης
Κ. Κορυμφιάδης
Αποφ. 1939
σ. 139 (37)

1855 Ἰουλίου 13. Ζωῆς Θεοδώρου Τζεβίζογλου Φιλιππουπολίτιδος Ἑλληνίδος. Ἡ χρηματική της περιουσία ἐκ γρ. 7.050 καὶ ἡ κτηματική της διατίθεται εἰς τὰ τέκνα της. Ὑπογράφονται ἡ διαθέτις, μάρτυρες ὁ μουκτάρης τῆς συνοικίας, εἰς ἱερεὺς καὶ εἰς λαϊκός¹⁾).

1855 Ἰουλίου 26. Ζωῆς Χ' Στόγιου, Φιλιππουπολίτιδος Ἑλληνίδος. Ἡ χρηματική της περιουσία ἐκ γρ. 1800 διατίθεται εἰς ἐκκλησίας, Ἑλλ. σχολεῖον, νοσοκομεῖον, τὰ δὲ ἐπιπλα, σκεύη, ἱματισμός, κοσμήματα καὶ λοιπὰ εἰς διαφόρους. Ὑπογράφεται ἡ διαθέτις ὡς ἀγράμματος διὰ τοῦ Κ Πατερικοῦ, μάρτυρες 3 πρόκριτοι²⁾).

1855 Νοεμβρίου 7. Βέλίου Θεοδώρου ἀμπατζή, ἐξηλληνισμένου Βουλγάρου. Ἡ χρηματική του περιουσία ἐκ γρ. 1895 διατίθεται εἰς συγγενεῖς του καὶ εἰς εὐαγῆ ἰδρύματα. Ὑπογράφεται ὁ διαθέτης, βεβαιοὶ ὁ ἀρχιδιάκονος Ἰγνάτιος³⁾).

1855 Μαΐου 31. Νικολίνας, Φιλιππουπολίτιδος Ἑλληνίδος. Ἡ περιουσία της οἰκιακὰ πράγματα, σκεύη κλπ. διατίθεται εἰς τὴν θυγατέρα της Μαρίαν. Ἡ διαθέτις ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται διὰ τοῦ ἱερέως Ἀθανασίου, μάρτυρες 10 λαϊκοί⁴⁾).

1855 Δεκεμβρίου 15. Ἰωάννου Μάλτζιου, τοῦ ἐπιλεγομένου Πακέλ-πασιᾶ, Ἑλληνοσ Φιλιππουπολίτου. Κτηματική καὶ χρηματική περιουσία ἐκ 36.710 γρ. πλὴν 750 γρ. διατιθεμένων εἰς εὐαγῆ ἰδρύματα καὶ 5.000 εἰς χρέη διατίθεται εἰς τὰ 7 τέκνα του. Βεβαιοὶ ὁ διαθέτης καὶ τὰ τέκνα του, μάρτυρες 4 ἱερεῖς, 4 πρωτομαῖστορες καὶ 4 πολῖται⁵⁾).

1856 Ἰανουαρίου 10. Ἄννης Χ' Ἀναστασίου Σταυριτζαίνης, Ἑλληνίδος Φιλιππουπολίτιδος. Ἡ χρηματική της περιουσία εἰς τιμαλφῆ κοσμήματα καὶ ὁμολογίας ἐκ γρ. 30.800 διατίθεται: 6.200 εἰς ἐκκλησίας, μονᾶς, σχολεῖα, ἱερεῖς κτλ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὰ τρία τέκνα της. Ἡ διαθέτις ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται διὰ τοῦ Κ. Πατερικοῦ, μάρτυρες 4 ἱερεῖς, 4 πρωτομαῖστορες, 6 πρόκριτοι⁶⁾).

νοτίῳ Θράκη Σ ο υ φ λ ῖ. Περί τῆς ἀρχῆς τοῦ τοπωνυμίου ἴδε Δ. Ι. Γ ε ω ρ γ α κ ᾶ, Ἀρχεῖον λαογρ. θρακ. θησαυροῦ, τόμ. Β', ἔτ. 1935—36, σελ. 97—104. Ἐν τῇ ἐπιστημονικώτατῃ μελέτῃ δεν μνημονεύεται ἡ ἐκ τῆς λέξεως Σ ο φ ὀ λ ῖ ο ν ἔτυμολογία τοῦ Σ ο υ φ λ ῖ, γενομένου ὑπὸ τῶν Τούρκων.

1) Κώδικος, σελ. 148.—2) Αὐτόθι, σελ. 149.—3) Αὐτόθι, σελ. 154.—4) Αὐτόθι, σελ. 158.—5) Αὐτόθι, σελ. 163—164. Ἴδε καὶ προγενεστέραν διαθέτην του ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1850.—6) Αὐτόθι, σελ. 171—172. Ἡ διαθέτις ἦτο σύζυγος τοῦ Σταυριτζα Μήτσου Καρπουζάκογλου, πρωτομαῖστορος τῶν ἀμπατζήδων (1821—23 καὶ 1829—32). Ἴδε Μ υ ρ τ. Ἀ π ο σ τ ο λ ῖ δ ο υ, τὰ ἀρχεῖα τῶν ἀμπατζήδων, Ἀρχεῖον θρακ. λαογρ. θησ. τόμ. Γ' 1936—37, σελ. 171, καὶ θυγάτηρ τοῦ ὡσαύτως πρωτομαῖστορος Χατζῆ Ἀναστάσι (1772—1797).